

Gaudeamus

Cartea, mărtișorul și amorul

Mai nou, de 1 Martie, adolescenții și tinerii bărbați de până în 30 de ani își cadoriesc prietenele sau soțiile și cu cărți cu autograf, nu numai cu mărtișoare. Pe la sfârșitul anilor optzeci, când se făceau cozi și la librării, nu numai la măcelării și la alimentare, poeții în special, dar și prozatorii erau rugați de cetățeni de felurite vârste, la întâlniri cu cititorii sau pe la lansările de carte, să dea autografe pentru femei care nu erau de față. Aceste cărți cu autograf urmau să fie dăruite unor doamne și domnișoare de ziua lor sau de Mărtișor. Pe atunci mărtișoare se găseau, florile însă mai greu, așa că domnii nemulțumiți de oferta de garoafe de la florării și de ghiociei de la vînzătoarele ambulante le ofereau și o carte în semn de atenție specială sau amoroasă.

Librărițele cu care stau de vorbă din când în când îmi spun că de 1 martie sau cu o zi, două înainte vînd mai multe cărți decît de obicei. Nu ca înainte de Crăciun, când „merg” mai ales cărțile pentru copii, pe care le cumpără femeile, dar se simte. De la cărți vocaționale, la romane de dragoste, dacă se poate cu autograful autorului. O librăriță din Brașov care s-a prins încă de acum câțiva ani de chestia asta își face stocuri de cărți cu semnătura autorilor și în afară de ceea ce vinde în lunile obșnuite, păstrează câteva pentru Mărtișor. Țsta e un mijloc, mi-a spus, prin care își „fidelizează” clienții, care apreciază că la librăria ei pot găsi cărți cu autograf.

Asta mi-a adus aminte de o poveste a lui Ion Barbu, pe care am auzit-o de la Șerban Cioculescu. Cînd a scos prima ediție a poemului său „După melci”, Ion Barbu era plecat din țară. Întors acasă poetul ermetic să leșine la vederea plachetei, ilustrată ca poeziile pentru copii. Cere cu indignare retragerea din librării a volumului, care oricum n-avea cine știe ce tiraj. Că or fi fost retrase sau nu din librării exemplarele volumului, Ion Barbu le cumpăra ca să le distrugă pe cele pe care le găsea. Așa se face că placheta cu ilustrațiile lui Teișanu e azi o raritate vînată de bibliofili. Pînă aici aventura acelei cărți respinse de autor nu interesează decît istoria literaturii. Șerban Cioculescu, el însuși bibliofil înrăit, susținea însă, oral, că, negreșit, una dintre doamnele pe care le vîna Ion Barbu, ca să le aibă în palmares, i-a cerut neînduplecatului poet să-i dea un autograf pe volumul pe care-l cumpărase pentru băiatul ei. Poetul i-a făcut doamnei acest hatâr, un unicat pentru bibliofili, pe care Șerban Cioculescu și l-ar fi dorit în bibliotecă. Criticul nu știa însă dacă doamna acceptase după aceea să devină parte din palmaresul aventurilor poetului.

Cristian Teodorescu